

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qualitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

387. An, & qualiter excusentur parochi curati à residendo ob peregrinationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

idonei ad ista munia non ad sint; eò quòd Trident. jus antiquum permittens Episcopo ex gravi causa dare licentiam Parocho abessendi ultra duos menses non abrogarit. Vide etiam de hac Navarri doctrina Zerol. v. *parochus*. §. 6. textus enim concedentes id privilegium non residendi, & in absentia percipiendi fructus adscitis in servitium proprii Episcopi loquuntur solum de Canonicis, adeoque illud privilegium non est extendendum ad alios, quia materia est damnosa Ecclesiis, & præjudicans cultui divino. Lott. *loc. cit.* n. 187. & consequenter multò minùs ad curatos. Pirh. *loc. cit.* Exstantque desuper clara declarationes S. Congregationis ad *cit. c. 1. Trident.* Garc. n. 42. quarum prima sic habet: *Episcopus non potest uti operâ Parochi in visitatione vel in alio servitio sua diocesis, nisi pro tempore permisso duorum mensium &c.* Altera: *non licet Episcopo suorum, vel etiam Cathedralis Ecclesie negotiorum causa permittere, ut curati extra ipsorum curam maneant, etiam constituto Vicario; quibus declarationibus consonant Concilia Bononiense & Mediolan. apud Garc. loc. cit. quibus proinde, ut ait idem Garc. n. 44. sublata videret & correctæ declaratio quædam alia ejusdem S. Congreg. quæ dicebatur, posse Episcopum uti operâ Parochi pro visitatione suæ diocesis ad quadrimestre, quam declarationem recitat Garc. & ejus meminit Zechus de casibus reservat. casu 3. de resid. n. 2.*

Quæstio 387. An, & qualiter excusentur curati à residentia ob peregrinationem?

Respondeo: parochus aliùsve curatus, etiam de licentia Ordinarii ob causam piæ peregrinationis, etiam ex voto, abesse nequit ultra bimestre aliàs ipsi concessum; eò quòd peregrinatio etiam ex voto suscepta non fit ex causis à jure expressis. Pirh. *loc. cit.* n. 23. citans Garc. p. 3. c. 2. n. 392. & seq. qui et si ibi loquatur non de parochis aut curatis, sed de Canonicis, rectè tamen ex hac ejus doctrina à potiore arguitur ad parochos, aliòsque curatos.

Quæstio 388. Quæ pena jure antiquo ante Trid. fuerint statuta animarum Curatoribus non residentibus?

1. Respondeo primò: quoad Ecclesias majores id est Episcopatus, nullibi reperitur à SS. Canonibus statutum, ut privatio earum ab Episcopis non residentibus ipso jure incurratur, sed opus erat sententiâ privatoria, adeoque id nulla interpretatione debet, aut potest suaderi. Lott. l. 3. q. 27. num. 46. Argumento c. 2. & tua. de cler. non resid.

2. Respondeo secundò: quoad Ecclesias verò minores parochiales pena Parochorum, aliorumque curatorum est privatio Ecclesiæ parochialis, seu beneficii curati ipso jure incurrenda. c. *extirpanda. de præb.* Lott. n. 47. Garc. *loc. cit.* p. 3. c. 2. n. 131. citato autem capite duo disponuntur, nimirum ut habens parochialem deserviat ei per se ipsum, & non per alium; & habens præbendam vel dignitatem, cui annexa parochialis, deserviat ei per Vicarium, &c. dein subjungitur: *Alioquin illa se faciat auctoritate hujus decreti privatum libere alii conferenda, &c.* quæ clausula pœnalis non restringitur ad proximam tantum dispositionem, quod nimirum solum negligens statueret deservire per Vicarium in Ecclesia annexa dignitati, sit ea privandus (in-

tellige pro tempore vita, absque eo, quòd dicta parochialis avellatur aliàs ab ipsa præbenda, cui annexa) ut Hostiens. & hunc securus Anchar. apud Lott. *loc. cit.* sed referatur ad utrumque, ut Innoc. & Abb. in *cit. c. extirpanda.* Selva p. 4. q. 3. Hojed. de benef. compat. p. 1. c. 18. num. 11. Lott. *loc. cit.* num. 49. & quòd clausula non restringatur ad proximam, ubi inter proximam & remotam non est diversitas rationis, ut ostendit Lott. *ibid.* vel etiam, ut contra communem probat Garc. num. 133. singulariter afficit solum casum primum, nimirum parochos parochialis non annexæ alteri præbendæ. Sed neque textus *cit. capituli* sic extensus est correctorius antiquorum canonum, in quibus indicatur necessitas sententiæ privatoriæ (quamvis censetur Gloss. apud Azor. *cit.* l. 7. c. 6. q. 4. omnia illa jura in *cit. de Cler. non resid.* esse correctæ per decretum, cap. *illud extirpanda. &c.* desumptum ex Concil. Lateran. faventiæque glossa Garc. *loc. cit.* n. 138.) nam c. 2. & c. *ex tua*, & alibi *cit. de Cler. non resid.* ubi fit mentio Ecclesiæ, Ecclesia de Episcopatu accipitur, & appellatio parochia non venit parochialis Ecclesia, sed diocesis, ut ex Cujacio in *turric. hujus cit. ad principium & medium* ostendit Lott. num. 50. & seq. Adeoque necessitas illa sententiæ privatoriæ respicit solas Ecclesias majores, seu Episcopos, utpote quibus, ut dictum, privatio ipso jure incurrenda nullibi intentatur. Quamvis & aliter dicta jura conciliet Azor. *loc. cit.* nimirum, quòd *cit. c. extirp.* locum habeat, cum manifestum notoriumque fuerit, parochum aliùmve curatum, absque legitima causa & licentia abesse à sua Ecclesia, vel etiam suum beneficium pro delicto habere (ut si absens uxorem ducat, vel aliam parochiam accipiat, vel miles effectus in bello pugnet *Gl. in c. ult. de Cler. non resid.*) eò quòd cum ob facti notitiam opus non sit ulla monitione aut citatione, sed possit Ordinarius alteri conferre beneficium tanquam vacans, ac si citatus & monitus fuisset, & quòd in his casibus non sit ipso facto privatus beneficio, jure tamen privatus censetur. Ceteri verò textus locum habeant, dum dubitatur aut non constat, legitimè parochus abfit, aut ambigitur justè impeditus sit, quòd minùs ad suam Ecclesiam redeat; tunc enim priùs movendus, quàm privetur.

3. Respondeo tertio: quoad monitionem privatam, an ea necessaria sit ad hoc, ut incuratur prædicta pœna privationis ipso jure à Parochis non residentibus nec ne, controversi ab AA. affirmativam tenente Innoc. cum pluribus, negativam Abbate cum aliis apud Garc. n. 135. & seq. quem vide.

4. Pro qua conciliatione clausulam pœnalem complecti duo minime confundenda, aut quoad Ordinem invertenda, nimirum condemnationem his verbis: *scias se privatum auctoritate hujus decreti;* & executionem condemnationis comprehensam his verbis: *libere alii conferenda:* cum non possit conferri uni beneficium alterius, quin auferatur ab illo.

5. Secundò quoad condemnationem penitus excludi quodcumque hominis ministerium, eamque ipso jure incurri (si tamen qualitates legis eam inducentis verificentur, id est, quòd velit relinere, quæ qualitas ex sola & simplici absentia contra juris præscriptum convincitur, ut Abb. in *cit. c. extirpanda. num. 26.*) citra necessitatem ullius monitionis; quoad executionem verò opus esse monitione, quatenus ubicumque ipso jure pœna incurritur,

proe